

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 113–114

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 345–346

Artykuł 100

[100] De sculteto, si aliquem inpedierit in sua querela^a.

·C· Nunc^b atten[/]datur super eo, si scultetus aliquem inpedierit in sua querela et sibi iusticiam non fecerit, et hoc sibi iniuste recusat. Si pro eo coram castellano aut advocato impulsatus fuerit cum testibus, extunc cum testibus ipsum evadere oportet. Cum qualicunque testimonio super iudicem querulatum fuerit, tali ipsum iudicem testimonio evadere oportebit, sive sint scabini aut alii astantes iudicio. Sin autem hoc coram iudicio bannito actum fuerit, tunc melius vinci potest testibus iure, quam ipse testibus evadere possit. Sin autem vir cedere voluerit a testimonio et [k. 113v] ipsum inculpare pro suo scitu, de quo unica manu evadere potest. Quando querimonia super ipsum coram advocato fuerit pro hac causa, pro eo respondere tenetur sine mora, ita quod ibi sit iudicium bannitum, quia ipsum oportet ibi esse presentem, nisi legale inpedimentum ipsum occupaverit. Quod inpedimentum statim probare oportet. Si hoc non ostenderit et non nominaverit, et hoc per iusticiam facere denegaverit se excusare de sua iniuria, quam exercuit, et se ad iusticiam exhibere [debet], extunc condempnatur advocato in [^c] decem talentis [^c] idem [/] advocatus <scultetus^d> et illi suum debitum, de quo denegavit, facere iusticiam, et medio quo illa [s] non solvit solus, aut se iure excusaverit iudicio proximo, tunc nullus iudex esse potest, nisi se ex hac culpa eximerit, secundum ut est premissum. Sin autem pro facto criminali, pro quo iudicium facere recusavit, sicut pro vulneribus aut homicidio, aut furto, aut spolio, aut ecclesie violent[i]a, aut incendium [s], aut hiis similia [s], que crimina capitalia tanguntur, idem iudicium super eum, quod super illum ire debuerit, pro eo nec reconpensam, nec aliquit facere potest, si in hiis vincitur, ut iuris est. Sin [^c] autem [^e] [k. 114] Sin autem [s] unus vir pro debito in captivitatem publicam presentatus fuerit ad tenendum iure, si ipsum amiserit aut si evaserit absque sua culpa aut negli[g]encia pro crimine, quod transit ad collum, pro eo solvet integram reconpensam. Sin autem pro manu, tunc mediam solvit reconpensam et hoc ipsum iuramento probare oportet tacto sacramento, si sibi parcere noluerit, quod ipsum absque omni sua culpa amiserit. Integra reconpensa <·nota·>^f facit decem et octo talenta, media reconpensa facit novem talenta.

^a rubryka zajmuje trzy wersy, dwa ostatnie wespół z tekstem artykułu; ^b N zdobione motywami roślinnymi; ^c poniżej szkic o motywach roślinnych; ^d powyżej nad advocatus, ręką tożsamą dla dopisku do art. XLVIII; ^e

przy dolnym brzegu strony w otoczeniu motywów roślinnych quartus quintus, z kolei w prawym dolnym rogu przekreślone unus; ^f na marginesie

[hasła: sołtys, skarga, sprawiedliwość, przestępstwo sądowe, uwolnienie od skargi, ławnik sędzia, odpowiedzialność, przeszkoda, świadek, wójt, skazanie, dług, wina, przestępstwo, kradzież, zranienie, zabójstwo, podpalenie, kara śmierci, zapłata, wynagrodzenie, przysięga, kościół]